

3 ΙΟΥΝΗ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Συνεχίζουμε κλιμακώνουμε τη δράση μας. Έχουμε καταφέρει με τους αγώνες μας να στριμώξουμε την Κυβέρνηση. Είμαστε αισιόδοξοι ότι η μαζικότητα της δράσης μας θα φέρει κατακτήσεις. Έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας. Η επόμενη μέρα θα είναι πιο δύσκολη από την προηγούμενη. Πιο δύσκολη και από τις ημέρες της κρίσης του 2009. Κυβέρνηση, αξιωματική αντιπολίτευση, μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι με τις κατευθύνσεις της ΕΕ, προσπαθούν να μας πείσουν ότι πρέπει να κάνουμε και νέες αιματηρές θυσίες για να ξεπεραστεί η κρίση τους. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι η μόνη μας διέξοδος είναι το κέρδος του εργοδότη μας. Ότι δεν έχει κανένα νόημα η δουλειά μας αν κάποιος δεν κερδίζει απ' αυτή. Γελιόνται αν νομίζουν ότι δεν έχουμε μνήμη. Ξέρουμε καλά τι σημαίνει να παλεύεις να ζήσεις από την Τέχνη σου, απ' αυτό που αγαπάς. Ξέρουμε καλά πια ότι οι θυσίες που μας ζήτησαν στην προηγούμενη κρίση δεν ήταν προσωρινές και ότι στην περίοδο της ανάπτυξης έγιναν περασμένα ξεχασμένα τα δικαιώματα που είχαμε. Είδαμε στην πράξη τι σημαίνει κατάργηση των ΣΣΕ, τι σημαίνει για τις αμοιβές μας για τη ζωή μας, η εργασιακή ζούγκλα που επέβαλαν με αφορμή την κρίση τους. Είδαμε μπροστά στα μάτια μας ότι οι θυσίες μας έγιναν νέες επενδύσεις. Αυτοί που τότε κέρδισαν από τη φτωχοποίησή μας σήμερα μας λένε ότι πρέπει να είμαστε όλοι μαζί.

Σήμερα ξέρουμε καλύτερα τι πρέπει να κάνουμε. Έχουμε πείρα τι σημαίνει μικρότερο κακό. Έχουμε τις πιο μαζικές κινητοποιήσεις καλλιτεχνών που έχουν γίνει στη χώρα μας. Έχουμε νέους συναδέλφους που έρχονται στα Σωματεία μας με ενθουσιασμό. Έχουμε μια πρωτόγνωρη συμπαράσταση από τους άλλους εργαζόμενους, από το λαό μας συνολικά. Τώρα καταλαβαίνουμε στην πράξη ότι η Τέχνη μας δε χρειάζεται μόνο όταν κάποιος κερδίζει απ' αυτή, αλλά αποτελεί ανάγκη ενός λαού που έχει τα ίδια βάσανα και αγωνίες με εμάς. Τώρα ξέρουμε ότι επαγγελματικά δικαιώματα δε θα έχουμε από τα Υπουργεία και τις Κυβερνήσεις, αλλά από τον αγώνα μας για δημόσια και δωρεάν καλλιτεχνική εκπαίδευση, από τον αγώνα μας για ΣΣΕ που να καλύπτουν τις ανάγκες μας.

Αυτοί που επέβαλαν στην πλειοψηφία των συναδέλφων μας να ζουν με λιγότερα από 50 ένσημα το χρόνο, χωρίς ασφαλιστική ικανότητα, κυνηγώντας τη ζωή δουλεύοντας και σε άλλες δουλειές μας λένε ότι εμείς φταίμε για την κατάστασή μας. Αυτοί που έβαλαν δυσβάσταχτα οικονομικά εμπόδια στο μεγαλύτερο μέρος του λαού μας και δεν του επιτρέπουν να διασκεδάσει στους χώρους που δουλεύουμε μας λένε ότι πήραμε τη ζωή μας λάθος. Μας λένε ότι είναι παράλογο να ζητάμε να εξασφαλιστεί η επιβίωση όλων μας. Δηλαδή είναι λογικό σήμερα να ζει κάποιος χωρίς ρεύμα ή να ζει χωρίς σπίτι και να τρέφεται από τα συσσίτια.

Δε θα τους δώσουμε τις ζωές μας. Να πληρώσουν αυτοί που έχουν και δεν ξέρουν τι να τα κάνουν. Δεν είναι φιλανθρωπία οι χορηγίες των μεγάλων ιδρυμάτων και των επιχειρηματικών ομίλων που κρύβονται πίσω τους. Είναι απόδειξη της βαρβαρότητας αυτού του συστήματος που ζούμε.

Ανοίγουμε τις πόρτες των Σωματείων μας στους νέους συναδέλφους που ήρθαν κοντά μας αυτό το διάστημα. Κλιμακώνουμε τον αγώνα μας την επόμενη μέρα απέναντι σε κράτος και εργοδοσία που επιδιώκουν να μας φορτώσουν ξανά την κρίση τους, να μας πάνε ακόμα πιο πίσω.

Παλεύουμε για την εξασφάλιση της επιβίωσης όλων. Για να μην πεινάσει, να μη μείνει χωρίς σπίτι και ρεύμα κανένας συνάδελφος. Για δουλειά και ζωή που να μας αξίζει